Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Angela Ciubotaru
Dosarul nr. 2ac-510/25
(2-24047308-02-2ac-13082025)

D E C I Z I E

3 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Violeta Gîrleanu
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de administratorul SRL „Beton Service”, Vladimir Onica,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 mai 2025, prin care a fost admisă integral acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Intact Asigurări Generale” SA către SRL „Beton Service”, intervenient accesoriu SA „General Asigurări” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres și compensarea cheltuielilor judiciare,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 29 aprilie 2024, SA „Intact Asigurări Generale” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Beton Service”, cu participarea intervenientului accesoriu SA „General Asigurări”, solicitând încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la data de 22 august 2023, în municipiul Chișinău, pe șoseaua Balcani, Iurie Chetrușcă, conducând camionul de marca „Scania”, cu numărul de înmatriculare *****, la care era atașată remorca de marca „Schmitz”, cu numărul de înmatriculare *****, a provocat deteriorarea autoturismului de marca „Renault Megane”, cu numărul de înmatriculare *****. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator nr. D01561889 din 22 august 2023, Iurie Chetrușcă a fost stabilit vinovat de producerea incidentului.

La momentul producerii accidentului, camionul și remorca erau asigurate în baza polițelor de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr. RCAI008453298 din 10 mai 2023 și nr. RCAI-008953393 din 27 iulie 2023, emise de S.A. „General Asigurări”. Totodată, autoturismul avariat era asigurat facultativ de către reclamantă în baza poliței CASCO nr. AC2301/2022, valabilă pentru perioada 28 decembrie 2022- 27 decembrie 2023.

În urma producerii evenimentului asigurat, SA „Intact Asigurări Generale” a deschis dosarul de daună nr. D0865/CAS/2023 și, la 21 septembrie 2023, a întocmit procesul-verbal

de constatare a pagubei, în prezența persoanei păgubite și a expertului său, în lipsa reprezentanților SA „General Asigurări” și a conducătorului auto, deși aceștia fuseseră citați. Cu această ocazie au fost consemnate deteriorările autoturismului și soluțiile tehnologice necesare pentru remedierea acestora, costul reparației fiind stabilit la suma de 18 563 lei. Reclamanta a susținut că a achitat despăgubirea respectivă, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 9056 din 22 septembrie 2023 și actele justificative aferente.

Ulterior, la 18 octombrie 2023, reclamanta a adresat SA „General Asigurări” o pretenție de regres, solicitând recuperarea despăgubirii achitate. Prin răspunsul nr. 287-2024 din 22 ianuarie 2024, asigurătorul a invocat prevederile art. 8 alin. (23) din Legea nr. 414/2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de autovehicule, menționând că autoturismul avariat nu ar fi fost asigurat în condițiile legii.

Totodată, potrivit susținerilor reclamantei, din informațiile comunicate de asigurător rezulta că autoturismul fusese transmis în folosința SRL „Beton Service”, societate care nu ar fi încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru riscurile aferente utilizării acestuia.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta a invocat prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 414/2006, referitoare la obligația persoanelor fizice și juridice care dețin în proprietate sau utilizează autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova de a încheia contracte de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, precum și dispozițiile art. 8 alin. (23) din aceeași lege, potrivit cărora, în anumite condiții, transmiterea unui autovehicul de către o persoană fizică în proprietatea sau folosința unei persoane juridice ori a unui întreprinzător individual determină neacoperirea riscului utilizării acestuia prin polița inițială.

De asemenea, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 1856 alin. (1) și art. 2024 alin. (1) din Codul civil, susținând că, în urma achitării despăgubirii de asigurare, este îndreptățită să solicite recuperarea acesteia de la persoana obligată la repararea prejudiciului.

În acest sens, a menționat că, prin pretenția nr. 201 din 29 ianuarie 2024, recepționată de pârât la 13 februarie 2024, a solicitat SRL „Beton Service” restituirea sumei de 18 563 lei, însă aceasta nu a fost achitată.

Totodată, reclamanta a făcut trimitere la art. 15 alin. (5) și (6) din Legea nr. 414/2006, care reglementează acoperirea pagubelor provocate de remorci prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto a proprietarului sau utilizatorului autovehiculului ori, după caz, a remorcii, în funcție de împrejurările producerii prejudiciului.

Potrivit reclamantei, din materialele dosarului contravențional rezultă că, în timpul tractării remorcii „Schmitz”, cu numărul de înmatriculare *****, de către camionul „Scania”, cu numărul de înmatriculare *****, s-a desprins extensia anvelopei de la roata remorcii, ceea ce a determinat producerea avarierii autoturismului. În opinia sa, întrucât remorca se afla în timpul tractării, riscul era acoperit prin asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto aferentă camionului.

Reclamanta SA „Intact Asigurări Generale” a solicitat încasarea de la SRL „Beton Service” a sumei de 18 563 lei cu titlu de despăgubire de asigurare în ordine de regres, precum și compensarea taxei de stat în cuantum de 792,48 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 mai 2025, s-a admis acțiunea. S-a încasat de la SRL „Beton Service” în contul SA„Intact Asigurări Generale” SA suma de

18563 lei, cu titlu de despăgubire de asigurare transferată la data de 28.09.2023 în contul SRL ”VSMPO Plus”. S-a încasat de la SRL„Beton Service” în contul SA „Intact Asigurări Generale” SA suma de 792,48 lei taxa de stat.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 6 iunie 2025 administratorul SRL „Beton Service”, Vladimir Onica, a depus cerere de apel, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 mai 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, de respingere integrală a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelantul susține că accidentul rutier produs la 22 august 2023, în mun. Chișinău, șos. Balcani, în care au fost implicate camionul de model Scania, cu numărul de înmatriculare *****, și remorca Schmitz, cu numărul de înmatriculare *****, conduse de Iurie Chetrușcă, precum și automobilul Renault Megane, cu numărul de înmatriculare *****, condus de Veaceslav Malanciuc, s-a soldat cu deteriorarea acestuia din urmă. Accidentul a fost provocat de desprinderea extensiei anvelopei de la roata din partea dreaptă a remorcii, care, în timp ce era tractată de camionul Scania, a fost proiectată în automobilul Renault Megane.

Apelantul menționează că, la momentul producerii accidentului, atât camionul Scania, cât și remorca Schmitz erau asigurate în baza polițelor RCA nr. RCAI-008453298 din 10 februarie 2023 și nr. RCAI-008953393 din 27 iulie 2023, emise de SA „General Asigurări”, ambele avându-l ca asigurat pe Vasile Braga. Totodată, SRL „Beton Service” deținea cele două unități de transport în calitate de uzufructuar, în temeiul unor contracte de locațiune.

În aceste condiții, apelantul consideră că, întrucât SA „Intact Asigurări Generale” a achitat, prin ordinul de plată nr. 9056 din 28 septembrie 2023, despăgubirea de asigurare în cuantum de 18 563 lei pentru repararea automobilului Renault Megane, în temeiul poliței de asigurare facultativă nr. AC2301/2022 din 14 decembrie 2022, dreptul de creanță dobândit prin subrogare urmează a fi valorificat împotriva asigurătorului RCA, SA „General Asigurări”. În opinia sa, riscul producerii prejudiciului material era acoperit de polițele RCA menționate, astfel încât sunt neîntemeiate susținerile reclamantei privind obligarea SRL „Beton Service” la repararea prejudiciului în ordine de regres.

În susținerea poziției sale, apelantul invocă aplicabilitatea Legii nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule și susține că, la data producerii accidentului, Legea nr. 414/2006, invocată de reclamantă, era deja abrogată. Astfel, făcând trimitere la art. 8 alin. (1)–(3) din Legea nr. 106/2022, apelantul arată că asigurarea RCA acoperă riscul utilizatorilor vehiculului, fără indicarea nominală a acestora, iar în cazul transmiterii de către persoana fizică asigurată a vehiculului în posesia unei persoane juridice, în baza unui contract de locațiune sau a unui alt act juridic, riscul persoanelor admise de aceasta să utilizeze vehiculul este considerat asigurat în temeiul contractului RCA încheiat.

De asemenea, apelantul invocă art. 87 alin. (5) din Legea nr. 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, potrivit căruia societatea de asigurare este obligată să achite despăgubirea în cadrul asigurării obligatorii RCA, având drept de regres împotriva persoanei responsabile numai în cazurile prevăzute de lege.

Suplimentar, apelantul face trimitere la art. 7 alin. (2) din Codul civil, art. 44 alin. (1) și art. 45 din Legea nr. 106/2022, precum și la art. 73 alin. (3)–(5) și art. 74 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 100/2017 privind actele normative, susținând că raportul juridic litigios trebuie examinat prin prisma legislației în vigoare la data producerii accidentului. În opinia sa, în lipsa unei dispoziții exprese privind ultraactivitatea Legii nr. 414/2006, prevederile acesteia nu pot fi aplicate accidentului din 22 august 2023.

Prin urmare, apelantul consideră neîntemeiată invocarea de către SA „Intact Asigurări Generale" a dispozițiilor Legii nr. 414/2006 referitoare la necesitatea încheierii unor contracte RCA distincte de către persoana juridică ce preia vehiculele în locațiune și susține că obligația de achitare a despăgubirii solicitate în ordine de regres revine asigurătorului RCA, SA „General Asigurări".

La cererea de apel reprezentanții SA „General Asigurări" și SA „Intact Asigurări Generale" au prezentat referință, prin care și-au exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de apel, solicitînd respingerea apelului și menținerea hotărîrii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 12 mai 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 6 iunie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantei SRL „Beton Service", cît și reprezentantul intimatei SA „Intact Asigurări Generale" și reprezentantul SA „General Asigurări", legal citați despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, nu au comunicat motivele neprezentării și nu au solicitat examinarea apelului în lipsa sa. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin.(2) Cod de procedură civilă, au dispus examinarea apelului în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe

asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 Cod de procedură civilă, iar în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei şi care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Astfel, din ansamblul probelor administrate în cauză, Colegiul judiciar reține că, la 22 august 2023, în mun. Chișinău, s-a produs un accident rutier în care au fost implicate camionul de model Scania, cu numărul de înmatriculare *****, la care era atașată remorca de marca Schmitz, cu numărul de înmatriculare *****, condus de Iurie Chetrușca, și automobilul de model Renault Megane, cu numărul de înmatriculare *****.

Potrivit deciziei asupra cauzei contravenționale nr. D01561889 din 22 august 2023, Iurie Chetrușca a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) din Codul contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul a 900 de lei (f.d. 13). Totodată, conform procesului-verbal de testare alcoolscopică din aceeași dată, în aerul expirat de acesta nu a fost depistată prezența alcoolului (f.d. 18).

Ulterior, la 14 septembrie 2023, SA „Intact Asigurări Generale" a deschis dosarul de daune nr. D0865/CAS/2023, a întocmit procesul-verbal de constatare a pagubei și a evaluat prejudiciul material cauzat automobilului Renault Megane, cu numărul de înmatriculare ***** (f.d. 28). În urma evaluării, asigurătorul a achitat despăgubirea de asigurare în cuantum de 18 563 de lei, prin transfer către stația de reparație „VSMPO Plus" (f.d. 34).

În temeiul acestor circumstanțe, SA „Intact Asigurări Generale" a înaintat prezenta acțiune în regres, solicitând recuperarea despăgubirii de asigurare achitate pentru repararea prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier.

Examinând cauza, prima instanță a considerat întemeiate pretențiile formulate și a dispus încasarea despăgubirii solicitate.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel, în coroborare cu materialele cauzei, probele administrate și normele de drept material aplicabile raportului juridic litigios, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că soluția primei instanțe este întemeiată, fiind rezultatul aprecierii circumstanțelor relevante ale cauzei și al aplicării normelor de drept incidente.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul judiciar reține că, potrivit art. 2024 alin. (1) din Codul civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul de a înainta o acțiune de regres împotriva acesteia, în limita despăgubirii achitate persoanei vătămate, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Totodată, conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, persoanele fizice și juridice care dețin în proprietate sau utilizează autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sunt obligate să încheie o asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudiciile cauzate prin accidente de vehicule, în limitele teritoriale acoperite de poliță.

Potrivit art. 8 alin. (2^3) din aceeași lege, în cazul în care asiguratul, persoană fizică, cu excepția întreprinzătorului individual, transmite autovehiculul pentru care a fost încheiat contractul de asigurare în proprietatea sau în utilizarea unei persoane juridice ori a unui întreprinzător individual, în temeiul unui contract de locațiune sau al unui alt titlu prevăzut de legislație, riscul persoanelor admise de către persoana juridică sau întreprinzătorul individual să utilizeze autovehiculul nu se consideră asigurat în temeiul contractului respectiv.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere unor asemenea drepturi și obligații, în concordanță cu principiile legislației civile. Potrivit alin. (2) lit. a) al aceluiași articol, drepturile și obligațiile civile apar, între altele, din contracte și din alte acte juridice.

De asemenea, art. 776 din Codul civil prevede că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, iar potrivit

art. 858 alin. (1) și (2) din același cod, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, care trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Raportând normele de drept menționate la circumstanțele de fapt stabilite în cauză, Colegiul judiciar reține că prima instanță a concluzionat întemeiat că riscul aferent utilizării camionului de model Scania, cu numărul de înmatriculare *****, de către SRL „Beton Service” nu era acoperit de contractul de asigurare RCA nr. RCAI-008453298, emis de SA „General Asigurări”, în condițiile reglementării prevăzute de art. 8 alin. (2^3) din Legea nr. 414/2006.

Or, deși contractul de asigurare a fost încheiat pe numele unei persoane fizice, camionul a fost transmis în folosința SRL „Beton Service”, în baza unui contract de locațiune, împrejurare care atrăgea incidența normei speciale menționate, potrivit căreia riscul utilizării autovehiculului de către persoanele admise de persoana juridică nu era considerat asigurat în temeiul contractului RCA încheiat de persoana fizică.

În acest context, Colegiul judiciar reține că SRL „Beton Service”, în calitate de utilizator al mijlocului de transport, avea obligația de a respecta cerințele legale privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, în condițiile prevăzute de legislația aplicabilă raportului juridic respectiv. Or, transmiterea vehiculului în folosința persoanei juridice nu putea extinde, prin ea însăși, acoperirea contractului RCA încheiat pe numele persoanei fizice, în contradicție cu dispozițiile legale incidente.

De asemenea, din materialele cauzei rezultă că, prin scrisoarea nr. 287-2024 din 22 ianuarie 2024, S.A. „General Asigurări” a refuzat achitarea despăgubirii, invocând faptul că polița RCA nr. RCAI-008453298 din 10 februarie 2023 nu acoperea riscurile aferente utilizării camionului de către o persoană juridică, în circumstanțele concrete ale cauzei.

Colegiul judiciar reține că unul dintre argumentele principale invocate de apelant vizează aplicabilitatea în timp a Legii nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, în raport cu circumstanța că accidentul rutier s-a produs la 22 august 2023, după intrarea în vigoare a acestei legi, la 1 aprilie 2023. În opinia apelantului, raporturile juridice litigioase urmează a fi examinate exclusiv prin prisma noii reglementări, inclusiv sub aspectul întinderii acoperirii de asigurare în cazul transmiterii autovehiculului în folosința unei persoane juridice.

În acest context, Completul judiciar notează, că potrivit art. 44 alin. (1) din Legea nr. 106/2022, actele și faptele juridice încheiate sau, după caz, săvârșite ori produse înainte de intrarea în vigoare a legii nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legislația în vigoare la data încheierii, săvârșirii sau producerii acestora. Totodată, conform alin. (2) al aceluiași articol, legea se aplică tuturor contractelor de asigurare obligatorie RCA emise după data intrării sale în vigoare, precum și pagubelor despăgubite în baza acestora.

Din interpretarea coroborată a acestor dispoziții rezultă că legiuitorul a instituit o regulă tranzitorie specială, care leagă aplicarea noii reglementări de data emiterii contractului RCA. Prin urmare, determinarea regimului juridic aplicabil unui anumit contract de asigurare nu poate fi realizată exclusiv prin raportare la data producerii evenimentului prejudiciabil, fără a se ține cont de momentul încheierii raportului contractual și de dispozițiile tranzitorii aplicabile acestuia.

În speță, din materialele cauzei rezultă că la 10 februarie 2023, persoana fizică Vasile Braga a încheiat cu CA „General Asigurări” S.A. contractul de asigurare obligatorie RCA nr.

RCAI-008453298, aferent autovehiculului Scania R420, cu numărul de înmatriculare *****. La data încheierii contractului, Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule era în vigoare, Legea nr. 106/2022 nefiind încă aplicabilă.

În aceste condiții, în ceea ce privește determinarea întinderii acoperirii de asigurare aferente contractului RCA nr. RCAI-008453298, urmează a fi examinate dispozițiile legale aplicabile la data emiterii acestuia, cu luarea în considerare a normelor tranzitorii relevante. Simpla împrejurare că accidentul rutier s-a produs la 22 august 2023 nu justifică, prin ea însăși, concluzia că toate aspectele raportului de asigurare născut în temeiul contractului din 10 februarie 2023 trebuie apreciate potrivit noii reglementări.

Nici invocarea de către apelant a art. 7 alin. (2) din Codul civil nu conduce, în mod automat, la o altă concluzie. Deși această normă reglementează aplicarea legii noi situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare, ea nu poate fi interpretată izolat de dispozițiile tranzitorii speciale ale Legii nr. 106/2022. Prin urmare, determinarea legii aplicabile contractului RCA în discuție presupune examinarea coroborată a acestor norme, fără a atribui art. 7 alin. (2) din Codul civil efectul de a înlătura criteriul expres stabilit de art. 44 alin. (2) din legea specială.

Colegiul judiciar reține că, la data încheierii contractului RCA nr. RCAI-008453298, art. 8 alin. (2^3) din Legea nr. 414/2006 prevedea că, în cazul în care asiguratul persoană fizică, cu excepția întreprinzătorului individual, transmite autovehiculul pentru care a fost încheiat contractul în posesia unei persoane juridice sau a unui întreprinzător individual, în temeiul unui contract de locațiune sau al unui alt titlu prevăzut de legislație, riscul persoanelor admise de entitatea respectivă să utilizeze autovehiculul nu se consideră asigurat prin contractul încheiat în condițiile alin. (2).

Rațiunea acestei dispoziții constă în delimitarea riscurilor acoperite prin contractul RCA încheiat de persoana fizică de riscurile aferente utilizării autovehiculului de către persoanele admise în acest scop de o persoană juridică în posesia căreia mijlocul de transport a fost transmis în baza unui titlu juridic.

Raportând această normă la circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar constată că contractul RCA menționat a fost încheiat de Vasile Braga, în calitate de persoană fizică, pentru autovehiculul Scania R420, cu numărul de înmatriculare *****, în timp ce, potrivit actelor dosarului, mijlocul de transport era utilizat de SRL „Beton Service” în temeiul unui contract de locațiune.

Prin urmare, în măsura în care sunt confirmate condițiile de fapt prevăzute de art. 8 alin. (2^3) din Legea nr. 414/2006, riscul persoanelor admise de SRL „Beton Service” să utilizeze autovehiculul nu poate fi considerat acoperit prin contractul RCA încheiat de Vasile Braga. Respectiv, instanța de fond a procedat justificat prin raportarea situației litigioase la regimul juridic al contractului de asigurare și la dispoziția legală care reglementa efectele transmiterii autovehiculului în folosința unei persoane juridice.

Din considerentele expuse și având în vedere că hotărârea primei instanțe este întemeiată, fiind adoptată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar argumentele invocate de apelanți sunt neîntemeiate și nu sunt de natură să o infirme, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de administratorul SRL „Beton Service”, Vladimir Onica.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 mai 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Intact Asigurări Generale” SA către SRL „Beton Service”, intervenient accesoriu SA „General Asigurări” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres și compensarea cheltuielilor judiciare.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Violeta Gîrleanu